

קולות מלחמה << מצעד השואה

להפגין עם האויב

"מה המילים הנכונות לתאר הרגשה של אדם הנמצא בלב העולם – בטיימס סקוור בניו-יורק – מוקף בהמון זועם ומוסט, רווי שנאה לישראל, שלא יודע שבתוכו מסתובב מושא שנאתם? פחד משתק, חלחלה, תדהמה, עצב גדול – כל המילים נכונות, ועדיין צנועות מכדי לתאר את התחושה האמיתית. 400 אנשים נחשבים אומנם להפגנה צנועה, אבל כשמדובר במפגן מאוחד וקולני של שנאה יוקדת, התחושה היא שאתה מוקף בעשרות אלפי אנשים. עשרות אלפי שונאים. אני נמצא בניו-יורק, ומרגיש כמו בטול-כרם"

ניב חילי הכניס את זהותו הישראלית לארון וצעד בהפגנה אנטי-ישראלית בניו-יורק. יומן מסע

צילומים: שירה אגמון

שנאה ברחובות ניו-יורק. שבת בטיימס סקוור

ניו-יורק, ומרגיש כאילו אני נמצא בכיכר העיר טול-כרם. ההסתגנות למוקד הזעם – הפגנת השנאה ליש- ראל שהתקיימה בשבת בניו-יורק – לא הייתה פשו- טה. שמתי בצד את זהותי הישראלית והתחתי לאוס- טרלי – משימה שרדשה שעות ארוכות של חזרות על המבטא המתאים, רק שלא יהיו בקולי את שרירי המי- בטא הישראלי. ליתר ביטחון הצטיידתי בחולצה צהר- בה – צבע הרגל של חיובאללה.

רק פעם אחת הרשיתי לעצמי לגלות את זהותי האמיתית, בפני ג'ים צדיק. על הבמה היא הציגה את עצמה כאחות יהודייה, שבאה להביע תמיכה בארגון החופש חיובאללה, כדבריה. "הפשעים והרצח שיש- ראל מבצעת בלבנון ובפלשתיין לא נעשים בשם היהודי- רים, אלא אך ורק בשם הישראליים", אמרה צדיק וזכ- תה למחיות כפנים נלהבות. את נאומה, שקצר תשר- דר נטראללה.

מתחת לבמה אנחנו מנהלים שיחה קצרה, חווייה. "חיובאללה הוא ארגון חופש, שנלחם על חירותם של הלבנונים ומגן עליהם בפני הכיבוש הישראלי", היא אומרת. את קוראת להרגי ישראלים המים מפשע הנגה על- חירות הלבנונים? תברו ראשי הקהילה הערבית המקומית לארגו- סך-הכל רצו לשחרר אסירים לבנונים הכלואים ביש- ראל. לם כך הם בחרו לחטוף חיילים. זו פעילות להפגנה צנועה, אבל כשמדובר במפגן מאוחד וקולני של שנאה יוקדת, התחושה היא שאתה מוקף בעשרות אלפי אנשים. עשרות אלפי שונאים. אני נמצא בלב

המפגינים. במרכז: כתבנו מוסטרבר

ניו-יורק, ומרגיש כאילו אני נמצא בכיכר העיר טול-כרם. ההסתגנות למוקד הזעם – הפגנת השנאה ליש- ראל שהתקיימה בשבת בניו-יורק – לא הייתה פשו- טה. שמתי בצד את זהותי הישראלית והתחתי לאוס- טרלי – משימה שרדשה שעות ארוכות של חזרות על המבטא המתאים, רק שלא יהיו בקולי את שרירי המי- בטא הישראלי. ליתר ביטחון הצטיידתי בחולצה צהר- בה – צבע הרגל של חיובאללה. רק פעם אחת הרשיתי לעצמי לגלות את זהותי האמיתית, בפני ג'ים צדיק. על הבמה היא הציגה את עצמה כאחות יהודייה, שבאה להביע תמיכה בארגון החופש חיובאללה, כדבריה. "הפשעים והרצח שיש- ראל מבצעת בלבנון ובפלשתיין לא נעשים בשם היהודי- רים, אלא אך ורק בשם הישראליים", אמרה צדיק וזכ- תה למחיות כפנים נלהבות. את נאומה, שקצר תשר- דר נטראללה. מתחת לבמה אנחנו מנהלים שיחה קצרה, חווייה. "חיובאללה הוא ארגון חופש, שנלחם על חירותם של הלבנונים ומגן עליהם בפני הכיבוש הישראלי", היא אומרת. את קוראת להרגי ישראלים המים מפשע הנגה על- חירות הלבנונים? תברו ראשי הקהילה הערבית המקומית לארגו- סך-הכל רצו לשחרר אסירים לבנונים הכלואים ביש- ראל. לם כך הם בחרו לחטוף חיילים. זו פעילות להפגנה צנועה, אבל כשמדובר במפגן מאוחד וקולני של שנאה יוקדת, התחושה היא שאתה מוקף בעשרות אלפי אנשים. עשרות אלפי שונאים. אני נמצא בלב

||| ניב חילי

ע

עשרות צעירים מושלהבים מקיפים אותי, מניפים אגרופים באוויר וצור רוחים "ברוח, ברם, נפרה את פלס- טין". הוורידים בנזואים מאיימים להתפוצץ מועם. הצבע הארום של פניהם הלוהטות משתלב עם הצבע הארום של הרגל הלבנוני העוטף את גופם. אחד המפגינים נושא שלט שעליו מצויר דגל ישראל. את המגדודר מחליף איור של פצצה.

הרוחות מתחממות מרגע לרגע. דגלי לבנון, הרי- שות הפלסטינית ועיראק נישאים אל-על. כאפיות צבעוניות נכרכות סביב הצוואר, וצעפים עם איור של מקדש אל-אקצה מופנים באוויר. הדוברים על הבמה מתחלפים, וכל אחד מהם מליה את האווירה, צועק סיסמאות וקורא לכולם לחזור אחריו. הרובר הפלסטיני, אחמד אברדיאב, קורא בקול: "הם סילקו אותנו ב'48, אבל הנה אנחנו, חוזרים הביתה ובידינו כלי הנשק". 400 אנשים עונים לו בשירה אדירה: "חיילים להיפטר מישראל" ומניפים שלטים עם הכי- תוב "ציונות-נאציזם".

בין המפגינים צוערת ילדה קטנה, אולי בת ארבע, מוליכה עגלת צעצוע ובה שלוש בובות של תינוקות. הבובות צבועות באדום, פיותיהן מכוסות בנייר דבק. בקדמת העגלה תלוי שלט: "ישראל הורגת תינוקות". אמה של הילדה, פניה מכוסות רעלה, צוערת מאחור ריה. בדיה היא מחזיקה תמונות של ילדים מתים, שצולמו לאחר ההתקפה בכפר קאנא. תוך כדי הליכה היא מלמדת את בתה את מילות השיר הפופולרי

ישראל היא זרוע אמריקאית במזרח התיכון. אפיי- לו חסר בית מקומי עובר בסמוך ומנצל את המצב כדי להרוויח את פחית הכירה שלו. הוא מצטרף לקריאות הקולניות נגד ישראל, אוסף שטרות מסכיב וממשיך הלאה.

בסיום ההפגנה צוערים המפגינים לרחוב 49, מרי- חק כמה מאות מטרים. היעדי: בניין חברת "ג'נרל אל- קטריק", שלדברי הנוכחים מייצרת פצצות המשמ- שות את ישראל במלחמה. עגלת נכה הופכת להיות מנשא נייד לרמקולים הגדולים, מיקרופון מאולתר מועבר מיד ליד ומאפשר לכל אחד לשיר בתורו, השי- כושני.

ילדה קטנה מוליכה עגלת צעצוע עם בובות צבועות באדום ושלט: "ישראל הורגת תינוקות". אמה מלמדת אותה לשיר: "נסראללה יא חביב, תפציץ את תל-אביב"

לטים נישאים באוויר, ומישהי עם דגל חיובאללה נשלחת קרימה, להיות עמוד האש שבראש המחנה. כמה ישראלים שעוברים ברחוב קופאים על מקומם, מתקשים לעכל את מראה ההמון עוטה הכאפיות, שר בקול אחד "איראן, חמאס, חיובאללה", מניף בראש חוצות שלטים הקוראים להשמדתה של ישראל. השי- נאה לא הולמת את ניו-יורק. ■

שצריך ללמוד מהשואה הוא שאסור לשבת בשקט כשמבצעים רצח עם".

שיריו לפחות יודעת שהשואה אכן התקיימה. לעיר מתה, ג'ון מילמור, קשיש בן 75 עם עבר צבאי הכולל לחימה במלחמה קוריא, מאמין שהשואה היא המצאה של המפקדים היהודים בהוליווד. "ביקרתי בשלושה מחנות השמדה ולא ראיתי אפילו תא גזים אחד", הוא אומר לי. "רצח העם שישראל מבצעת בלבנון הוא אמיתי וממשי. ישראל רוצחת ילדים ונשים בבת- כון".

סאמיה חלבי, פלסטינאית גולה, אחות בשלט שעליו הכיתוב "אושוויץ-עזה", מתפרצת לשיחה: "עזה היא אושוויץ של היום. הישראלים כולאים את התושבים במחנות ריכוז, מרססים אותם בגז, ורוצחים ילדים ומרעילים את המים. זו הסיבה שהם הוציאו משם את המתנחלים, כדי שלא ישתו מהמים המורע- לים. ישראל חייבת לחזול מלהתקיים כמדינה. אם הישראלים רוצים, שיישארו לגור תחת ריבונות פל- סטינית".

אבל לא רק ישראל והציונות עומדות במרכזה של ההפגנה. לפרקים נרמז כי מורכב בכינוס של כל הקבוצות המדוכאות והמוקפחות בארה"ב, כמה היספאנים מניפים שלטים המאחלים החלמה לפידל קסטרו; שלוש ניצולות הוריקן קתרינה מחוות בקול על כך שארה"ב מעבירה לישראל סיוע כלכלי וצבאי בזמן שהן עדיין חסרות בית; קבוצה של פרוטרויקנים מהברונקס עולה לבמה, מברכת את "המשפחה הערבית שלנו" וקוראת לשחרר את פלסטין, עיראק, לבנון וגם את פור- טוריקו; מפגינים המתנגדים לגלובליזציה מספי- קים תמיכה מורלית ומניפים שלטים הקובעים כי

ליהודים, שימצאו להם מקום בפרנקפורט ובווינה", כשאני תוהה לאן ילכו היהודים יוצאי מדינות ערב, הוא מתקשה להבין את השאלה: "שיחורגו גם הם למי- דנות מהן באו".

באיראן יקבלו יהודים?
"בוודאי. בשנים האחרונות יותר ויותר יהודים ממוצא איראני חוזרים לאיראן, אחרי שחיו שנים בי- שראל. הם שבים מושפלים ומדוכאים. בישראל הם גרים עשרה אנשים בחדר, בלי מזגן, בצריף קטן. באי- ראן הם לומדים ומתפתחים". אני לא מספר לו, לאי- המדינה שוחרת השלום בשקט". אחד מאורחי הכבוד

"עזה היא אושוויץ"
גם היהודים בין השונאים. למרגלות הבמה ניצבים קישוטי הרקע הקבועים של אירועים מסוג זה: אנשי נטורי קרתא. כולם מסכיבים מעריכים את דברות מש- ניה – אחרי הכל, שעתים צערו בשמש קופחת מש- כונת וויליאמסבורג בברוקלין עד שהגיעו להפגנה. "חיובאללה והחמאס כסך-הכל רוצים לחזור למדינת- תם", מסביר לי הרב ישראל וייס. "באנו לפה כדי להי- ראות שהציונות היא לא האידאולוגיה של כל היהודי- רים בעולם, שיש גם יהודים שחורי- שלום".

קבוצת מפגינות יהודיות לובשות חולצות שחר- רות עם הכיתוב "לא נשב בשקט". הנשים הן חברות "השושנה הלבנה", ארגון שקיבל את שמו מתנועת מחאה אנטי-נאצית, שפעלה בגרמניה בזמן מלחמת העולם השנייה. "אני לא משהו בין מעשי ישראל למי- עשי הנאצים", אומרת אן שיריו, "אבל אחד הלקחים

ואת האמירות הקשות ביותר אני שומע רווקא מהם. "רק כשניפטר מישראל, העולם יהיה מקום שליו ושי- קט", אומרת לי מפגינה אמריקאית המסרבת להודי- נים על ישראל, אני מתמלא שמחה", מזיחך אלי ווי- נסנט קוט, גבר אפרו-אמריקאי. "הם צריכים להרוג יותר חיילים ישראלים. רק כך הם ייצרו פחד".

"ביקרתי בשלושה מחנות השמדה ולא ראיתי אפילו תא גזים אחד", אומר לי ג'ון מילמור, מפגין אמריקאי. רצח העם שישראל מבצעת בלבנון הוא אמיתי וממשי"

על הבמה הוא ארשרי אומני, איראני שחי בארה"ב כבר 40 שנה ועומד בראש ארגון יוצאי איראן במרי- נת ניו-יורק. כשהוא קורא בקולי קולות "ישראל מא- סט גו", אני ניגש אליו לברר לאן בדיוק הישראלים צריכים ללכת. התשובה פשוטה: "שיחזרו למדינות- מן הם באו. אני לא מבין למה הפלסטינים צריכים לטכול בגלל השואה. שהגרמנים והאוסטרים ידאגו

בצעת פשעים. אנשים בעולם שונאים יהודים ומא- כדי לומר שהציונות אינה חלק מהיהדות".

"שהיהודים יחזרו לווינה"

ניו-יורק אינה המגרש הביתי של יוצאי מדינות ערב. הערבים בניו-יורק אינם בעלי השפעה כמו היהודים, הם לא רבים וקולנינם כמו ההיספאנים, ומי- פלס החשרנות כלפיהם, שעלה מאז אסון התאומים, נות האנטי-ישראליות אמנם מתגלגלת כרישול מסוים, אבל על חוסר הארגון מחפה תחושת ההתלכ- דות המפעמת בלב רבים. מרבית באי ההפגנה מכירים אחד את השני מהפגנות קודמות. קבוצת הצעירים הפי- כה לנוער הכיכרות. הם מתאספים בכיכרות המרכי- ויות בעיר – טיימס סקוור וניוין סקוור – שרים שי- מתחת לבמה אנחנו מנהלים שיחה קצרה, חווייה. "חיובאללה הוא ארגון חופש, שנלחם על חירותם של הלבנונים ומגן עליהם בפני הכיבוש הישראלי", היא אומרת.

את קוראת להרגי ישראלים המים מפשע הנגה על- חירות הלבנונים? תברו ראשי הקהילה הערבית המקומית לארגו- סך-הכל רצו לשחרר אסירים לבנונים הכלואים ביש- ראל. לם כך הם בחרו לחטוף חיילים. זו פעילות להפגנה צנועה, אבל כשמדובר במפגן מאוחד וקולני של שנאה יוקדת, התחושה היא שאתה מוקף בעשרות אלפי אנשים. עשרות אלפי שונאים. אני נמצא בלב